

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Okresní hospodářská komora Hodonín**, se sídlem Kyjov, Svatoborská 591, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Praha 1, Staroměstské nám. 6, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí vedoucího kontrolního orgánu o námitkách ze dne 26.6.2012, č.j.: 23 432/2012-51,

t a k t o:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žalobci se vrací soudní poplatek zaplacený z podané žaloby, tj. částka 4.000,-Kč, z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým vedoucí kontrolního orgánu podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole (dále jen „zákon o státní kontrole“), nevyhověl námitkám žalobce uplatněným k obecné části a k bodům 1a), 1b), 1c), 1g), 2a, 2b), 3a), 3b), 3c), 3d), 3e), 4) protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly na místě ze dne 28.5.2012, č.j.: 10 958/2012-51.

Protokol o výsledku veřejnosprávní kontroly na místě ze dne 28.5.2012, č.j.: 10 958/2012-51 je systematicky rozčleněn do tří částí : úvodu, kontrolních zjištění a závěru. Dle závěru předmětného protokolu došlo v rámci projektu s názvem „Informace, inovace, vzdělávání=rozvoj podnikání“ k nesouladu fakturovaných položek a skutečně dodaného majetku a nedostatečné průkaznosti použitého majetku pořízeného z rozpočtu projektu pouze pro účely projektu. Konkrétně žalobce neprokázal, že majetek fakturovaný ve fa č. 200908 a fa č. 1090129 (skříně, police SW, TV) jako majetek pořízený v rámci projektu skutečně vlastní a je využíván pro potřeby projektu. Semináře uskutečněné dne 19.1.2010, 15.2.2010, 28.6.2010, 6.6.2011, 11.10.2011 nesloužily k naplnění cílů projektu. Dále došlo k nárokování výdajů u kontrolované osoby za semináře, které byly následně vykázány jako semináře organizované třetí osobou. Žalobce nedoložil naplnění indikátoru vytvoření 20 pracovních míst pro ženy. Předložené podklady jsou nejednoznačné, jména pracovníků uvedená na pracovních smlouvách neodpovídají ostatní doložené dokumentaci, výše úvazků neodpovídá deklarovaným. Pracovní místa nebyla vytvořena na základě aktivit projektu.

Na základě uvedených zjištění kontrolní skupina navrhla Řídícímu orgánu (Ministerstvo výstavby a regionálního rozvoje SR) a Národnímu orgánu (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR), aby veškeré výdaje realizované žalobcem v projektu byly považovány za

nezpůsobilé, a zároveň navrhla Řídícímu orgánu odstoupení od smlouvy o poskytnutí dotace z výše uvedených důvodů.

Žalobce v podané žalobě předně tvrdil, že na tento případ nelze vztáhnout závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 12.2.2004, č.j.: 5 A 55/2001-68 a že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jeho práv. Na základě napadeného rozhodnutí a protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly Řídící orgán (Ministerstvo výstavby a regionálního rozvoje SR) dne 1.8.2012, č.j.: MPRV-2012-427/21722-15 odstoupil od smlouvy o poskytování dotace, neboť z těchto dokumentů dle Řídícího orgánu vyplývá, že žalobce podstatným způsobem porušil smlouvu o poskytování dotace. Namítal, že od orgánů Slovenské republiky nelze očekávat, že by přezkoumávaly, zda postup při kontrole a při vydání napadeného rozhodnutí byl v souladu s (českými) právními předpisy. Před českými orgány se pak již žádná další fáze (správní řízení) konat nebude. V rámci případných řízení před slovenskými orgány nebude možné uplatnit námitky týkající se nezákonnosti postupu žalovaného v rámci kontroly. V důsledku napadeného rozhodnutí tak bude žalobce povinen vrátit již vyplacené finanční prostředky v celkové výši 239.373,23 €, což je pro žalobce likvidační. K tomu žalobce odkázal na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.10.2008, č.j.: 8 As 47/2005-86 zabývající se výkladem ust. § 70 písm. a) s.ř.s.

V dalších bodech žaloby žalobce rozporoval (obdobně jako v případě námitek) konkrétní skutková zjištění kontrolního orgánu zachycená v protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud podanou žalobu odmítl. K tomu poukázal na skutečnost, že jako Národní orgán a poskytovatel dotace ze státního rozpočtu na spolufinancování podal v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, podnět na místně příslušný finanční úřad, aby zajistil navrácení vyplacených finančních prostředků ze státního rozpočtu.

Soud o podané žalobě uvažil takto:

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení s.ř.s. přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li zákon jinak, soud odmítne návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se lze ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. domáhat přezkoumání úkonů správního orgánu, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní veřejná práva a povinnosti. Pro tyto úkony zavádí s.ř.s. v uvedeném ustanovení legislativní zkratku rozhodnutí. Zároveň s.ř.s. v ust. § 70 vylučuje ze soudního přezkumu ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutí, tzn. ty úkony, který nejsou způsobilé přivodit následky předpokládané v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Žaloba proti takovému úkonu je podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřijatelná.

Soud proto posuzoval, zda žalobou napadené rozhodnutí, které bylo vydáno podle ust. § 18 zákona o státní kontrole a kterým bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly, je rozhodnutím, jímž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva a povinnosti žalobce podle ust. 65 odst. 1 s.ř.s., nebo jde-li o úkon správního orgánu, který tyto definiční znaky nespĺňuje a na který proto dopadá výluka dle ust. § 70 s.ř.s.

Dle názoru soudu je žalobou napadené rozhodnutí vyloučeno ze soudního přezkumu. Je tomu tak proto, že přestože je tento úkon formálně označen jako „rozhodnutí“, nejedná se o rozhodnutí v materiálním slova smyslu, neboť z něho pro žalobce neplývou žádné povinnosti a rovněž žalobci toto rozhodnutí nezakládá žádné právo. Žalobce na základě tohoto rozhodnutí nemá povinnost vrátit poskytnutou dotaci, případně její část a ani mu na jeho základě právo na dotaci nenáleží. Protokol o výsledku veřejnosprávní kontroly ve spojení s rozhodnutím o námitkách má toliko charakter sdělení, které zachycuje konkrétní kontrolní zjištění. Na základě těchto zjištění si je následně příslušný správní orgán oprávněn učinit úsudek o dalším postupu. Rozhodnutí o námitkách proti protokolu a rovněž protokol o výsledku veřejnosprávní kontroly je tak pouze podkladem, na jehož základě teprve bude o právech a povinnostech žalobce rozhodováno. O výše uvedeném ostatně svědčí podání žalovaného označené jako „*Podnět k prošetření*“ ze dne 18.8.2012, č.j.: 27046/2012-51, které je adresováno Finančnímu úřadu v Kyjově (v České republice) a kterým žalovaný postupuje tento případ příslušnému územnímu finančnímu orgánu k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně podle ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve výši celkové částky dotace ze státního rozpočtu. V tomto řízení žalobce může uplatňovat své námitky proti protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly a v tomto řízení by přezkum postupu kontrolních orgánů při kontrole i závěrů napadeného rozhodnutí o žalobcových námitkách byl zásadní a byl by vodítkem i pro smluvní vztahy v rámci přeshraniční spolupráce se Slovenskou republikou ohledně daného projektu dle podmínek smlouvy se slovenskou stranou. Z podnětu žalovaného ze dne 24.8.2012 totiž vyplývá, že v dané věci bylo vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu na spolufinancování projektu realizovaného v rámci programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Slovenská republika 2007-2013, které je z hlediska veřejnosprávní žaloby žalobce ve správním soudnictví klíčové. Namítané odstoupení od smlouvy se oproti tomu týká volního smluvního vztahu - smlouvy o poskytnutí *finančního příspěvku* uzavřené mezi žalobcem a Ministerstvem výstavby a regionálního rozvoje dle § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníku. (SR).

S ohledem na skutečnost, že po rozhodnutí o námitkách proti protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly by mělo být příslušným územním finančním orgánem vydáno meritorní rozhodnutí, neshledal soud oprávněné tvrzení žalobce, že se již žádná další fáze před českými orgány konat nebude nebo nemůže. I kdyby pak toto rozhodnutí nebylo vydáno a podnět žalovaného byl odložen, pak do práv žalobce v souvislosti poskytovanou dotací

nebylo zasaženo postupem porušujícím *veřejná* subjektivní práva žalobce, neboť na základě napadeného rozhodnutí by žalobci nevznikla povinnost dotaci vrátit.

Na základě výše uvedeného soud neshledal důvod odchýlit se od rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12.2.2004, č.j.: 5 A 55/2001-68, neboť žalobou napadeným rozhodnutím nebylo do práv žalobce zasaženo a postup slovenské strany je postupem volným v rámci smlouvy uzavřené dle obchodního zákoníku, přičemž spory o platnost, výklad či ukončení smlouvy se dle bodu 5.8. smlouvy řídí zde dohodnutými podmínkami buď na základě vzájemného projednání nebo u věcně příslušného soudu Slovenské republiky.

Vzhledem k tomu, že žalobce v projednávaném případě podal žalobu proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ve spojení s ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 68 písm. e) s.ř.s. vyloučeno, soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu jako nepřípustnou odmítl.

Protože soud rozhodl o žalobě, nezabýval se již návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť za dané situace se tento návrh stal bezpředmětným.

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění účinném od 1.9.2011, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. října 2012

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.